

U S T A W A

z dnia

zmieniająca ustawę o zmianie ustawy - Prawo łowieckie oraz niektórych innych ustaw

Art. 1. W ustawie z dnia 22 marca 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo łowieckie oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 651, z 2020 r. poz. 148 oraz z 2021 poz. 586) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podziały województw na obwody łowieckie oraz zaliczenia obwodów łowieckich do poszczególnych kategorii dokonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność do dnia 31 marca 2022 r. z zastrzeżeniem, o którym mowa w ust. 3.”;

2) po ust. 2 dodaje się ust. 3-7 w brzmieniu:

„3. W przypadku niepodjęcia uchwał, o których mowa w ust. 1, w terminie do 31 grudnia 2021 r., dotychczasowy podział województwa na obwody łowieckie dokonany na podstawie obowiązujących do dnia, o którym mowa w ust. 2 uchwał właściwych sejmików województw zachowuje ważność w przebiegu dotychczasowych granic obwodów łowieckich do granicy województwa do dnia następującego po upływie 3 miesięcy od dnia podjęcia uchwał, o których mowa w ust. 1.

4. Gospodarkę łowiecką na terenie obwodów łowieckich lub ich części, o których mowa w ust. 3 prowadzą do dnia następującego po upływie 3 miesięcy od dnia podjęcia uchwał, o których mowa w ust. 1. dotychczasowi dzierżawcy lub zarządcy tych obwodów łowieckich.

5. Za szkody wyrządzone przez dziki, łosie, jelenie, daniele i sarny powstałe na obszarze województwa nieobjętego podziałem, o którym mowa w ust. 1, w zakresie wypłaty odszkodowań odpowiada samorząd województwa do dnia następującego po upływie 3 miesięcy od dnia podjęcia uchwał, o których mowa w ust. 1. Odszkodowania wypłaca samorząd województwa ze środków własnych.

6. Marszałkowi województwa nieobjętego podziałem, w postępowaniu odwoławczym, o którym mowa w art. 46d ustawy zmienianej w art. 1 przysługuje uprawnienie strony w miejsce dzierżawcy albo zarządcy obwodu łowieckiego.

7. Wnioski o dzierżawę obwodów łowieckich w województwach, w których nie dokonano podziału na obwody łowieckie do dnia 31 grudnia 2021 r. składa się w terminie 30 dni od dnia ich utworzenia.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 31 marca 2022 r.

Uzasadnienie

Głównym celem ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy - Prawo łowieckie oraz niektórych innych ustaw jest zapewnienie ciągłości prowadzenia przez dzierżawców i zarządców obwodów łowieckich gospodarki łowieckiej jak również podejmowania działań na rzecz walki z afrykańskim pomorem świń w województwach, w których nie dokonano podziału województwa na obwody łowieckie.

Bezpośrednim powodem podjęcia prac legislacyjnych jest niedokonanie nowego podziału województwa mazowieckiego na obwody łowieckie i brak możliwości przeprowadzenia procedury związanej z wydzierżawieniem lub przekazaniem w zarząd obwodów łowieckich w tym województwie

Ustawa o zmianie ustawy Prawo łowieckie z dnia 22 marca 2018 r. (Dz. U. z 2018 r. poz. 651) zmieniona ustawą z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia zwalczania chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 148) oraz ustawą z dnia 25 lutego 2021 r. zmieniającą ustawę o zmianie ustawy - Prawo łowieckie oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2021 r. poz. 586) zobowiązała w art. 7 ust. 1 sejmiki województw do dokonania podziału województw na obwody łowieckie, w obrębie województwa, w drodze uchwały, w terminie do dnia 31 grudnia 2021 r. Jednocześnie zgodnie z art. 7 ust. 2 te same ustawy, podziały województw na obwody łowieckie oraz zaliczenia obwodów łowieckich do poszczególnych kategorii dokonane przed dniem wejścia w życie tej ustawy zachowują ważność do dnia 31 marca 2022 r. Sejmik Województwa Mazowieckiego nie dokonał podziału województwa na obwody łowieckie w terminie do dnia 31 grudnia 2021 r. Utrata ważności obowiązującego podziału województwa mazowieckiego na obwody łowieckie, przy równoczesnym braku możliwości ponownego ich wydzierżawienia związanego z niedokonaniem nowego podziału województw na obwody łowieckie doprowadzi do sytuacji, w której na terytorium województwa mazowieckiego niemożliwe będzie prowadzenie gospodarki łowieckiej. W szczególności niemożliwe będzie gospodarowanie przez dzierżawców obwodów łowieckich populacjami zwierzyny, co doprowadzi do niekontrolowanego wzrostu liczebności populacji jej poszczególnych gatunków, potęgując proces kolonizacji terenów miejskich przez zwierzynę, wzrost liczby wypadków komunikacyjnych z udziałem zwierzyny, oraz w odniesieniu do dzików, będących rezerwuarem występowania wirusa ASF w środowisku, na

dynamikę jego rozprzestrzeniania się, co zagraża gospodarce i bezpieczeństwu żywnościowemu Polski.

Celem nowelizacji przepisów ustawy z dnia 13 października 1995 r. – *Prawo łowieckie* (Dz. U. z 2020 r. poz. 1683, z późn. zm.) w zakresie dotyczącym dokonywania podziału terytorium Polski na obwody łowieckie, dokonanej ustawą z dnia 22 marca 2018 r. *o zmianie ustawy – Prawo łowieckie oraz niektórych innych ustaw*, było wykonanie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 lipca 2014 r., P 19/13 (Dz. U. z 2014 r. poz. 951), który uznał, że obowiązujące w dniu jego wydania przepisy ustawy – *Prawo łowieckie* nie zapewniają odpowiednich prawnych środków ochrony praw właścicieli nieruchomości objętych reżimem obwodu łowieckiego. W związku z tym, iż od wydania ww. wyroku upłynęło 7 lat, a prawa właścicieli nieruchomości objętych reżimem obwodu łowieckiego nadal nie zostały w należyty sposób zabezpieczone, niemożliwym wydaje się kolejne przesunięcie terminu na dokonanie podziału województw na obwody łowieckie oraz zaliczenia obwodów łowieckich do kategorii, określonego w art. 7 ust. 1 ustawy *o zmianie ustawy – Prawo łowieckie oraz niektórych innych ustaw*. Powyższy termin był już dwukrotnie prolongowany, a w trakcie prac parlamentarnych nad ustawami zakładającymi przesunięcie terminu dokonania przez sejmiki województw podziału województw na obwody łowieckie posłowie wskazywali, że negatywną konsekwencją takiego przesunięcia terminu będzie dalsza zwłoka w wykonaniu wyroku Trybunału Konstytucyjnego, na czym ucierpią prawa obywateli, w tym w szczególności rolników. Mając na uwadze, iż zagrożenie związane z brakiem dokonania nowego podziału województw na obwody łowieckie dotyczy jedynie województwa mazowieckiego, możliwym stało się wprowadzenie mechanizmu, który pozwoli na wykonanie ww. wyroku Trybunału Konstytucyjnego na terenie pozostałych województw, które dokonały podziału, przy jednoczesnym tymczasowym zachowaniu możliwości prowadzenia gospodarki łowieckiej na terenie województwa mazowieckiego, które nie zrealizowało tego zadania. Jednocześnie przeniesienie odpowiedzialności za szkody łowieckie powstałe na terenie województwa, w którym nie dokonano podziału na obwody łowieckie, w zakresie wypłaty odszkodowań, z dzierżawców i zarządców obwodów łowieckich na samorząd województwa ma na celu zmobilizować samorząd województwa, które nie dokonało podziału województwa na obwody łowieckie do 31 grudnia 2021 r. do niezwłocznego dokonania takiego podziału. Jednocześnie pozostawienie szacowania szkód łowieckich i ustalania wysokości odszkodowania w kompetencji dzierżawców i zarządców obwodów łowieckich zapewni należyłą ochronę praw rolników i terminowe oszacowanie szkody oraz wyeliminuje potencjalne ryzyko nieoszacowania szkody przez samorząd województwa z uwagi na braki

kadrowe i brak przygotowania do realizacji tego zadania. Jednocześnie marszałkowi województwa nieobjętego podziałem zapewniono udział w postępowaniu odwoławczym o ustalenie wysokości odszkodowania na prawach strony w miejsce dzierżawcy albo zarządcy obwodu łowieckiego.

Zaproponowany w projekcie ustawy termin jej wejścia w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia z mocą od 31 marca 2022 r. wynika z faktu, iż łowiecki rok gospodarczy trwa od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca i nie pokrywa się z rokiem kalendarzowym. Jednocześnie istnieje duże ryzyko, że proces ustawodawczy nie zakończy się przed dniem 31 marca 2021 r., w szczególności mając na uwadze konstytucyjnie określone terminy na dokonanie czynności w tym procesie przez Senat i Prezydenta RP. W takich okolicznościach niezbędnym jest takie skonstruowanie przepisu o wejściu w życie ustawy, który zapewni jej moc obowiązującą od dnia 31 marca 2022 r. niezależnie od terminu, w którym zakończy się proces ustawodawczy. Zaproponowany termin *vacatio legis* nie narusza zasady demokratycznego państwa prawa.

Projektowana ustawa nie wywołuje skutków finansowych.

Projektowana ustawa nie będzie dotyczyć praw i obowiązków mikro przedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców. W związku z powyższym nie będzie miała bezpośredniego wpływu na ww. podmioty.

Na podstawie projektowanej ustawy, poprzez nowelizację przepisów ustawy – o zmianie ustawy Prawo łowieckie i niektórych innych ustaw nie przewiduje się wydania aktów wykonawczych.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.